België - Belgique
P.B. - P.P.
8500 Kortrijk
BC 20258

KONINKLIJKE EN MENSLIEVENDE VERENIGING DER

DRAGERS van ERETEKENS en MEDAILLES van BELGIË

VOOR DADEN VAN MOED, ZELFOPOFFERING EN VAN MENSLIEVENDHEID

ONDER DE HOGE BESCHERMING VAN Z.M. DE KONING
EN HET EREVOORZITTERSCHAP VAN DE H. BURGEMEESTER VAN BRUSSEL

VADERLANDSE VERENIGING
Zonder winstgevend doel
Gesticht te Brussel op 3 december 1865 - Koninklijk Erkend op 2 juli 1883

INFOBLAD REGIONALE KORTRIJK & PROVINCIALE OOST-VLAANDEREN

Afgiftekantoor: KORTRIJK CENTRUM

Verantwoordelijke uitgever:
Rasson Nadia - Steenstraat 103
8501 Heule

P 806019
PRS: 3048465

Nummer 117 – 3de kw 2026 (juli-aug-sept)

Koninklijke en Menslievende Vereniging der Dragers van Eretekens en Medailles van België

Regionale Kortrijk
Provinciale Oost-Vlaanderen

SOCIÉTÉ ROYALE PHILANTROPIQUE DES
MÉDAILLÉS et DÉCORÉS de Belgique
POUR ACTES DE COURAGE DE DÉVOUEMENT ET D'HUMANITÉ
Sous le Haut Patronage de S.M. le Roi
et la Présidence d'Honneur de M. le Bourgmestre de Bruxelles.
ASSOCIATION PATRIOTIQUE
Sans but lucratif
Fondée à Bruxelles le 3 déc. 1865 – Autorisation Royale du 2 juillet 1883

KONINKLIJKE EN MENSLIEVENDE VERENIGING DER
DRAGERS van ERETEKENS en MEDAILLES van BELGIË
VOOR DADEN VAN MOED, ZELFOPOFFERING EN MENSLIEVENDHEID
Onder de Hoge Bescherming van Z.M. de Koning
En het Erevoorzitterschap van de H. Burgemeester van Brussel.
VADERLANDSE VERENIGING
Zonder winstgevend doel
Gesticht te Brussel op 3 dec. 1865 – Koninklijk Erkend op 2 juli 1883

Siège social / Sociale zetel : Astridpad 5 – 8540 Deerlijk
Tel. & Fax : +32 56-32.90.17 – Gsm : +32 477-28.33.21 – Email : rudy.maes1@proximus.be
a.s.b.l. / v.z.w. 515/53 – N° d'entreprise – Ondernemingsnr 408.696.434 – Arrondissement judiciaire : Courtrai / Gerechtelijk arrondissement : Kortrijk

Erevoorzitter provinciale West-Vlaanderen: Baron Jean Baptiste Emmanuel Félix Pierre Marie de Bethune.
Voorzitter Regionale Kortrijk: RASSON Nadia, Steenstraat 103 te 8501 HEULE
☎&🖷: +32 56-35.63.35 - 🖃 : rasson.n@telenet.be

REGIONAAL BESTUUR KORTRIJK 27-02-2026

VOORZITTER

Mevr. Nadia RASSON (2030)
Steenstraat 103
8501 HEULE
☎ & 🖷: 056 35 63 35
GSM: 0485 12 35 45
E-mail : rasson.n@telenet.be

ONDERVOORZITTER - SECRETARIS

Dhr. Philippe DE CALUWE (2030)
Mellestraat 263
8501 HEULE
☎: 056 37 11 42
GSM : 0495 32 29 39
E-mail : philippedecaluwe@gmail.com

KANSELIER - VERSLAGGEVER

Dhr. Kurt VERHELLE (2030)
Kapel ter Bede 28
8500 KORTRIJK
GSM : 0486 72 19 86
E-mail : verhelle.polfliet@gmail.com

PENNINGMEESTER

Dhr. Ivan VAN DER AUWERA (2030)
Nachtegaalstraat 23
8511 AALBEKE
☎: 056 40 42 96
GSM : 0486 23 62 57
E-mai l: ivan.vanderauwera@skynet.be

VAANDELDRAGER

Dhr. Brecht VAN DER AUWERA
Nachtegaalstraat 23
8511 AALBEKE
☎: 056 40 42 96
GSM : 0485 41 38 25
E-mail : vanderauwerabrecht@gmail.com

COMMISSARIS/WEBMASTER

Dhr Pieter D'HAENE (2030)
Bozestraat 50
8501 HEULE
GSM : 0477 72 05 04
E-mail : dhaene.pieter@outlook.be

COMMISSARIS

Dhr. Jan NUYTTENS (2030)
Ouwegemsesteenweg 187
9750 KRUISEM
GSM : 0474 67 17 37
E-mail : jan.nuyttens@elektrovanassche.be

EREKANSELIER

Mevr. Lutgarde TACK
Holstraat 5 bus 1/1
8790 WAREGEM
GSM : 0474 63 75 99
E-mail : lutje.tack@gmail.com

De email adressen kunnen aangepast worden naar naam van persoon @kmvdembkortrijk.be

LIDGELD 2026

De betaalde lidkaarten werden verdeeld aan de aanwezigen tijdens het Promotiefeest op zaterdag 18 april 2026.
De personen die niet aanwezig waren op zaterdag 18 april 2026 vinden hun lidkaart hier terug of zullen die opgestuurd krijgen.
Indien het vakje een groene klever bevat, gelieve uw bijdrage van 14 Euro onverwijld te willen storten op rekeningnummer : BE22 7509 0426 1747

Indien hier groene klever - dringend uw lidgeld betalen - 14,00 Euro op rekeningnummer : BE22 7509 0426 1747

Indien u het krantje liever per mail 💻 ontvangt, geef dan uw mailadres door.

Dit bespaart ons druk- & portkosten.

Ook krijgt u het krantje sneller (in pdf.) met kleurfoto's.

Of wens je toch liever de gedrukte versie 📖 ? Laat het ons weten en we sturen het krantje op.

📧 - 📧 of 📱 naar de Kanselier: Kurt VERHELLE

Deelname plechtigheden of manifestaties

Enkele bestuursleden van de Regionale Kortrijk waren hier aanwezig :

1. Woensdag 18 maart 2026
   A Rededication Service voor Captain John Russell Pound aangesloten bij het 2nd Battalion The King's Shropshire Light Infantry op Tyne Cot Cemetery te Ieper

2. Zondag 22 maart 2026
   Eerbetoon aan het monument van het Geheim Leger te Saint-Marcoult, Opzullik (Silly).

3. Zaterdag 28 maart 2026
   Gala Victory Day te Brussel

4. Dinsdag 07 april 2026
   Dag van de Veteranen te Brussel

5. Woensdag 22 april 2026
   Herdenking oorlogsvrijwilliger Brigade Piron, Emilius Vandebosch (1923-1945) te Genk

6. Dinsdag 28 april 2026
   A Rededication Service voor Lance Corporal William Voice MM op Bedford House Cemetery te Ieper (AM)

   A Rededication Service voor Lance Corporal Lionel Weller Sandell op Zantvoorde Britisch Cemetary te Zonnebeke (PM)

7. Maandag 04 mei 2026
   Nationale Herdenking WO II slachtoffers (Belgische oorlogsvrijwilligers Brigade Piron) te Opheusden (Nl)

8. Dinsdag 05 mei 2026
   Herdenking van Circus 157, Vriendenkring Oudgedienden RAF & SAAF 40/45, Afdeling West-Vlaanderen op Ypres Town Cemetery Extension te Ieper.

9. Vrijdag 08 mei 2026
   Herdenkingsplechtigheid Kortrijkse SAS-SOE - parachutisten op het ere-park van het St.-Jan begraafplaats te Kortrijk.

   V-DAY dag van de overwinning WO II te Laken

10. Zaterdag 09 mei 2026
    Herdenking aan het monument van de Oorlogsvrijwilligers te Ronse

1. <u>Dinsdag 12 mei 2026</u>
   Afscheid van oorlogsvrijwilliger van de Brigade Piron, José Michotte de Welle te Waterloo

2. <u>Zondag 24 mei 2026</u>
   80ste Herdenking van de Slag aan de Leie te Kuurne

   Memorial Day Service, Flanders Field American Cemetery te Waregem.

3. <u>Zondag 31 mei 2026</u>
   80ste Herdenking Leieslag te Kortrijk

Woensdag 18 maart 2026

Vrijdag 08 mei 2026 te Laken

John Russel Pound. *Robert Pound en zijn gezin*

Brit John Russell Pound sneuvelde in 1915

Graf van adellijke kapitein draagt eindelijk zijn naam

"Wat hij in de oorlog deed, was verbazingwekkend." Robert Pound (53) stond woensdagnamiddag voor het eerst aan het graf van zijn overgrootoom John Russell, die in 1915 sneuvelde tijdens de Tweede Slag bij Ieper. Dat de Britse kapitein nu eindelijk zijn naam op zijn grafsteen kreeg, is te danken aan Michel Vanmarcke (26). De twintiger achterhaalt waar gesneuvelde soldaten liggen: hun graf bestaat, maar op de steen staat geen naam.

Woensdagnamiddag weerklonk klaroengeschal op Tyne Cot Cemetery in Zonnebeke. Twee militairen speelden de 'Last Post' ter ere van de Britse Captain John Russell Pound, wiens naam na meer dan 100 jaar eindelijk op zijn grafsteen kon worden aangebracht. Dat gebeurde dankzij speurwerk van Michel Vanmarcke (26). Die jongeman achterhaalt waar gesneuvelde soldaten begraven liggen. Hun graf bestaat, maar op de steen staat geen naam. Met een proces van eliminatie kan Michel een naam aan een grafsteen koppelen.

Insigne

Voor de twintiger is John Russell Pound officieel de 45ste militair aan wie hij een graf met zijn naam kan geven. "We wisten dat hier een kapitein van The King's Shropshire Light Infantry lag, die niet ver van Tyne Cot in Zonnebeke was gevonden, langs de spoorweg hier in de buurt", vertelt Michel. "Uit

documenten van net na de oorlog leerden we dat er op die plaats stoffelijke resten waren gevonden met een aantal voorwerpen, zoals bijvoorbeeld een insigne van de eenheid van de kapitein. Als je dan kijkt naar de namen van vermisten op de Menenpoort en hier op Tyne Cot, vind je een aantal kapiteins van dat regiment die gesneuveld zijn in België. Uit oorlogsdagboeken leiden we af dat John Russell effectief gesneuveld was op enkele honderden meters van waar men hem in de jaren 20 vond. Door verder te elimineren kunnen we zeggen dat onze kapitein hier ligt begraven."

De herinwijding van het graf van Captain John Russell Pound op Tyne Cot Cemetery.

Captain John Russell Pound werd geboren op 7 juni 1887 als oudste van zes kinderen. Als jonge man blonk hij uit in wiskunde en ook op sportief vlak was hij zeker geen onverdienstelijke rugbyspeler. Bij het uitbreken van de oorlog vervoegde hij, met de rang van kapitein, het 3de Battalion van The King's Shropshire Light Infantry. Op 25 april 1915 leidde de officier een company om loopgracht 25 te heroveren op de Duitsers. Twee dagen later schoot een sniper hem door het hoofd, waarna hij stierf. Hij was toen 27.

Edelman

Leuk weetje: de familie Pound blijkt een adellijke familie te zijn en leverde ooit de burgemeester van Londen, in het begin van de vorige eeuw. John Russell zou de adellijke titel van Baronet hebben geërfd, ware het niet dat hij sneuvelde. De titel ging daarop naar zijn broer, die het geslacht verderzette. De herinwijding van het graf werd bijgewoond door familie van de gesneuvelde soldaat.

"De officier was de oom van mijn grootvader. Mijn overgrootvader had drie broers en John Russell was de oudste. Alle vier vochten mee in de oorlog. De jongste broer, luitenant Murray Stuart Pound, sneuvelde in 1914 bij de Eerste Slag bij Ieper. Zes maanden later sneuvelde ook John Russell, tijdens de Tweede Slag bij Ieper", vertelt Robert Pound (53) uit Worcester in Engeland, die samen met zijn vrouw en dochter naar West-Vlaanderen afzakte om de plechtigheid bij te wonen.

"Uiteraard waren we verrast toen we na al die jaren het nieuws kregen dat het graf van John Russell was gevonden. Het is fascinerend om te zien hoe Michel het graf ontdekte. Ook het graf naast dat van John Russell kreeg dankzij speurwerk van Michel een naam. Die militair was ook een kapitein en het is mooi dat ze nu samen kunnen rusten."

"Of het voor ons belangrijk is om er vandaag bij te zijn? Jazeker, heel belangrijk. Wat deze twee familieleden van ons deden in de oorlog was verbazingwekkend. Het is dus goed dat we hem vandaag kwamen eren. En ook om te zien waar hij begraven ligt."

Cirkel is rond

Voor Robert, zijn vrouw en hun dochter is het de eerste keer in de Westhoek. "Het is heel mooi allemaal", zegt Robert. "Mijn dochter volgt les in de Shrewsbury School, waar John Russell ooit leraar was. Ze moet van dit bezoek een artikel schrijven voor het schoolmagazine. De cirkel is dus rond."

Herinwijding van het graf van Captain John Russell Pound

Bronvermelding : Christophe Maertens
Het Laatste Nieuws, Regio Kortrijk-Ieper,donderdag 19 maart 2026

Kapitein John Russel Pound werd geboren in Edmonton, Middlesex, op 7 juni 1887.
Hij was de oudste van zes kinderen van Sir John Lulham Pound en zijn vrouw Lady Julia.
Zijn grootvader Sir John Pound, eigenaar van bagagefabrikant en detailhandelaar John Pound & Co. uit Londen, had tussen 1904 en 1905 als Lord Mayor van Londen gediend en was de 1ste Baronet Pound geworden, van Stanmore, Middlesex, een titel die kapitein Pound zou hebben geërfd als hij niet tijdens de Eerste Wereldoorlog was gesneuveld.

John Russell Pound (2de van links) met zijn ouders , broers en zusters

John Russel Pound kreeg onderwijs aan de Merchant Taylors' School in Londen en St John's College, Oxford, waar hij afstudeerde met First Class Honours in Wiskunde en een masterdiploma behaalde. Hij was een fervent atleet, speelde rugby voor zijn schoolteam, was aanvoerder van zijn collegeteam en speelde voor Oxford University en voor de Old Merchant Taylors. In 1909 werd John assistent-leraar aan de Shrewsbury School. Later gaf hij een tussenjaar les aan Christ Church College in Kanpur, India, voordat hij huismeester werd van School House aan de Shrewsbury School. Op 31 maart 1914 trouwde hij met Elsie Irene Pendlebury in de kapel van de Shrewsbury School.

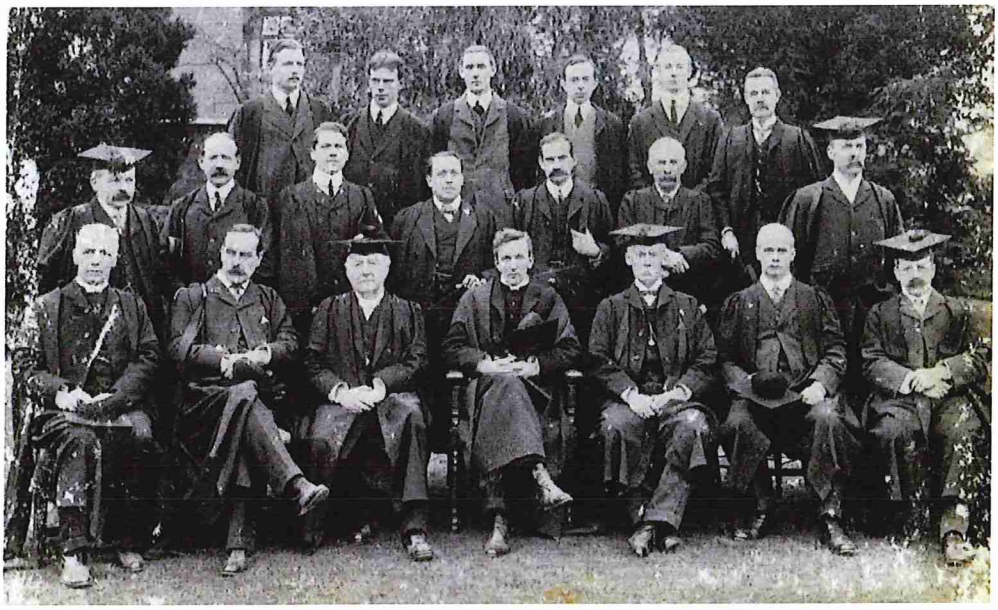

The Shrewsbury School leraarsfoto 1910 (midden rij, 3de van links)

Kapitein Pound had grote belangstelling voor het Officier Training Corps aan de Shrewsbury School, waar hij kapitein was. In 1910 werd hij opgenomen op de Lijst van de Ongebondenen in de Territoriale Strijdkrachten. Bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog vroeg hij een aanstelling aan en in augustus 1914 werd hij kapitein in het 3de Battalion The King's Shropshire Light Infantry en werd hij toegevoegd aan het 2de Battalion voor actieve dienst aan het Westfront.

Op 25 april 1915 werden twee compagnieën van het 2nd Battalion The King's Shropshire Light Infantry, X Company onder kapitein Pound en Z Company, naar het uiterste punt van de uitsteeksel bij Broedsiude gestuurd om loopgraaf 25 te heroveren, die de dag ervoor was verloren gegaan door het 2nd Battalion The East Surrey Regiment. Toen ze de verzonken weg een halve mijl voorbij Zonnebeke hadden bereikt, werd besloten van daaruit aan te vallen. Twee pelotons van Z Company vielen aan, maar waren niet succesvol. X Company deed vervolgens opnieuw een poging om de loopgraaf in te nemen, maar ook zonder succes. Na de aanvallen namen de compagnieën X en Z de loopgraven aan de verloren loopgraaf over en op die locatie, op 27 april 1915, werd kapitein Pound door het hoofd geraakt door een sluipschutter en stierf zonder het bewustzijn te herwinnen. Hij was 27 jaar oud. Later die dag deed het bataljon opnieuw een mislukte poging om loopgraaf 25 in te nemen.

Kapitein Pound was de tweede van de zes broers en zussen die zijn leven verloor in de Grote Oorlog. Zijn jongere broer, luitenant Murray Stuart Pound, die was toegevoegd aan het 1st Battalion The Queen's (Royal West Surrey Regiment), raakte op 21 oktober 1914 gewond nabij Poelkapelle en overleed op 7 november 1914 in het St Guy's Hospital, Londen. Hij is begraven op de Highgate Cemetery in Londen.

Na de oorlog werden de resten van kapitein John Russell Pound teruggevonden en begraven op Tyne Cot Cemetery als een onbekende kapitein van The King's Shropshire Light Infantry. Omdat hij vermist was, werd kapitein Pound herdacht bij de Menenpoort. Nieuw onderzoek heeft echter geleid tot de identificatie van zijn graf en de grafsteen boven het graf is nu aangepast om dit te weerspiegelen. Vandaag zullen we kapitein John Russell Pound herdenken en zal zijn graf opnieuw worden ingewijd.

Tyne Cot Cemetery, de grootste begraafplaats van de Commonwealth War Graves Commission ter wereld, is nu de rustplaats van meer dan 11.900 militairen uit de Eerste Wereldoorlog. Het Kruis van het Offer staat op een Duitse bunker die op 4 oktober 1917 door de 3de Australische Divisie werd buitgemaakt. Na de wapenstilstand werden graven binnengebracht van kleine begraafplaatsen en de slagvelden van Passendale en Langemark, waaronder dat van kapitein John Russell Pound, wiens eerder ongeïdentificeerde graf wij vandaag opnieuw wijden.

THE LATE CAPT. JOHN RUSSELL POUND.

Bronvermelding : Crown Copyright/JCCC – 2026

The **C**ommonwealth **W**ar **G**raves **C**ommission (**CWGC**) cares for the graves, memorials, records and memory of the 1.7 million Commonwealth servicemen and women who died during the two World Wars.

SOCIÉTÉ ROYALE PHILANTROPIQUE DES
MÉDAILLÉS et DÉCORÉS de Belgique
POUR ACTES DE COURAGE DE DÉVOUEMENT ET D'HUMANITÉ
Sous le Haut Patronage de S.M. le Roi
et la Présidence d'Honneur de M. le Bourgmestre de Bruxelles.
ASSOCIATION PATRIOTIQUE
Sans but lucratif
Fondée à Bruxelles le 3 déc. 1865 – Autorisation Royale du 2 juillet 1883

KONINKLIJKE EN MENSLIEVENDE VERENIGING DER
DRAGERS van ERETEKENS en MEDAILLES van BELGIË
VOOR DADEN VAN MOED, ZELFOPOFFERING EN MENSLIEVENDHEID
Onder de Hoge Bescherming van Z.M. de Koning
En het Erevoorzitterschap van de H. Burgemeester van Brussel.
VADERLANDSE VERENIGING
Zonder winstgevend doel
Gesticht te Brussel op 3 dec. 1865 – Koninklijk Erkend op 2 juli 1883

Siège social / Sociale zetel : Astridpad 5 – 8540 Deerlijk
Tel. & Fax : +32 56-32.90.17 – Gsm : +32 477-28.33.21 – Email : rudy.maes1@proximus.be
a.s.b.l. / v.z.w. 515/53 – N° d'entreprise – Ondernemingsnr 408.696.434 – Arrondissement judiciaire : Courtrai / Gerechtelijk arrondissement : Kortrijk

Erevoorzitter provinciale West Vlaanderen: Baron Jean Baptiste Emmanuel Félix Pierre Marie de Bethune
Voorzitter Regionale Kortrijk: RASSON Nadia, Steenstraat 103 te 8501 HEULE
☎&🖷: +32 56-35.63.35 - 🖃 : rasson.n@telenet.be

Rasson Nadia
Steenstraat 103
8501 Heule

18 April 2026

Sire,

De nationaal, de regionaal voorzitter en de leden van de Koninklijke en Menslievende Vereniging der Dragers van Eretekens en Medailles van België voor daden van moed, zelfopoffering en menslievendheid, verzameld op hun jaarlijks banket ter gelegenheid van hun promotiefeest van 18 april 2026,
verzoeken Uwe Majesteit de uitdrukking van hun gevoelens van diepe aanhankelijkheid en onwankelbare trouw te willen aanvaarden.

Voorzitter van de Regionale Kortrijk
Mevr . Rasson Nadia

Koninklijk Paleis

Aan Mevrouw Nadia RASSON
Voorzitter van de Regionale Kortrijk van de
Koninklijke en menslievende vereniging der
dragers van eretekens en medailles van België
Steenstraat 103
8501 Heule

27 mei 2026

Mevrouw de Voorzitter,

Zijne Majesteit de Koning gelast me met de eer u mede te delen dat de blijken van trouw aan het Vorstenhuis uitgedrukt in uw boodschap ter gelegenheid van het jaarlijks banket van uw vereniging, Hem zeer getroffen hebben.

Zeer gevoelig voor de betuigde aanhankelijkheid en waardering, dankt de Vorst u van harte, evenals al diegenen waarvan u de tolk was.

Met de meeste hoogachting,

Guido HART
Luitenant-generaal
Hoofd van het Militair Huis van de Koning

SOCIÉTÉ ROYALE PHILANTROPIQUE DES
MÉDAILLÉS et DÉCORÉS de Belgique
POUR ACTES DE COURAGE DE DÉVOUEMENT ET D'HUMANITÉ
Sous le Haut Patronage de S.M. le Roi
et la Présidence d'Honneur de M. le Bourgmestre de Bruxelles.
ASSOCIATION PATRIOTIQUE
Sans but lucratif
Fondée à Bruxelles le 3 déc. 1865 – Autorisation Royale du 2 juillet 1883

KONINKLIJKE EN MENSLIEVENDE VERENIGING DER
DRAGERS van ERETEKENS en MEDAILLES van BELGIË
VOOR DADEN VAN MOED, ZELFOPOFFERING EN MENSLIEVENDHEID
Onder de Hoge Bescherming van Z.M. de Koning
En het Erevoorzitterschap van de H. Burgemeester van Brussel.
VADERLANDSE VERENIGING
Zonder winstgevend doel
Gesticht te Brussel op 3 dec. 1865 – Koninklijk Erkend op 2 juli 1883

Siège social / Sociale zetel : Astridpad 5 – 8540 Deerlijk
Tel. & Fax : +32 56-32.90.17 – Gsm : +32 477-28.33.21 – Email : rudy.maes1@proximus.be
a.s.b.l. / v.z.w. 515/53 – N° d'entreprise – Ondernemingsnr 408.696.434 – Arrondissement judiciaire : Courtrai / Gerechtelijk arrondissement : Kortrijk

Erevoorzitter provinciale West Vlaanderen: Baron Jean Baptiste Emmanuel Félix Pierre Marie de Bethune
Voorzitter Regionale Kortrijk: RASSON Nadia, Steenstraat 103 te 8501 HEULE
☎&🖷: +32 56-35.63.35 - 🖃 : rasson.n@telenet.be

Rasson Nadia
Steenstraat 103
8501 Heule

18 avril 2026

Sire,

Le Président National, le Président Régional et les membres de la Société Royale Philanthropique des Médaillés et Décorés de Belgique pour actes de courage, de dévouement et d'humanité, réunis lors de leur banquet annuel à l'occasion de leur fête de promotion le 18 avril 2026,
demandent à Votre Majesté d'accepter l'expression de leurs sentiments d'affection profonde et de loyauté inébranlable.

Le Président Régionale du Courtrai
Mme. Rasson Nadia

Palais Royal

A Madame Nadia RASSON
Présidente de la Régionale de Courtrai de la
Société royale philanthropique des médaillés
et décorés de Belgique
Steenstraat 103
8501 Heule

Le 27 mai 2026

Madame la Présidente,

Sa Majesté le Roi m'a chargé de l'honneur de vous communiquer que les témoignages de fidélité à la Dynastie, exprimés dans le message que vous Lui avez adressé à l'occasion du banquet annuel de votre association, l'ont beaucoup touché.

Le Souverain, particulièrement sensible aux sentiments d'attachement formulés à Son égard, vous transmet, ainsi qu'à tous ceux dont vous vous êtes fait l'interprète, Ses plus chaleureux remerciements.

Veuillez agréer, Madame la Présidente, l'assurance de ma considération distinguée.

Guido HART
Lieutenant général
Chef de la Maison Militaire du Roi

De Maginot Linie

De Chinese Muur van het Westen

Een onderdeel van het Fort Immerhof

De aanzet tot de Maginot Linie

Na de Eerste Wereldoorlog was er in Frankrijk een enorm tekort aan jonge mannen. Van de 40 miljoen die de bevolking telde, waren er tijdens de gevechten tussen 1914-1918, 1.250.000 gesneuvelden en nog eens enkele miljoenen verminkt uit de strijd gekomen. Het gevolg was dat de bevolkingsaanwas na 1918 drastisch terugviel. Het grondgebied van Frankrijk kon niet of slecht beschermd worden tegen aanvallen van buitenaf.
Er werd in 1922 een commissie in het leven geroepen, de Commission de Défense du Territoire (Commissie ter verdediging van het grondgebied). Hierin namen de helden en overwinnaars, de maarschalken Philippe Pétain, Joseph Joffre en Ferdinand Foch plaats. De drie maarschalken hadden totaal verschillende opvattingen hoe de verdediging aan te pakken; Pétain geloofde in de vorm van loopgravenoorlog, Joffre dacht meer aan versterkte punten als uitvalsbasis en Foch zag helemaal niets in statische plekken van verdediging. De meningsverschillen deden Joffre opstappen uit de commissie. Pétain zijn opvattingen behielden de overhand, maar deze waren wel voorzien van de ideeën die Joffre had aangedragen.

In december 1925 werd de commissie vervangen door de Commission de Défense des Frontières door de nieuwe minister van oorlog, Paul Painlevé. Hiermee kwam de nadruk meer te leggen op het grensgebied in plaats van het grondgebied. Om een degelijke bewaakte grens te hebben vanaf België tot in het zuiden langs de Alpen, was het beste plan een aaneenschakeling van fortificaties die elkaar konden beschermen met een minimale bezetting van manschappen.

In september 1927, na enkele planmatige veranderingen door Pétain, werd het Commision d'Organisation de Régions Fortifiées (CORF) in het leven geroepen. De CORF zorgde voor het ontwerp, de planning en uitvoering van de linie.
De CORF werd in december 1935 ontbonden.

André Maginot

Paul Painlevé

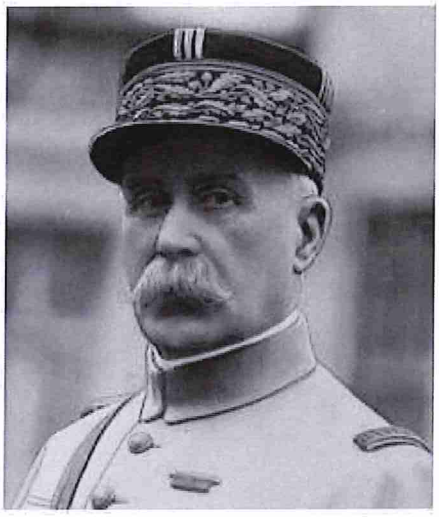

Philippe Pétain

Wordt vervolgd

Bronvermelding :ingezonden door Dhr. Philippe De Caluwe
http://www.strijdbewijs.nl/maginot/mag1.htm

De Groote Oorlog

XXXIX.

Hoe Gent de Duitschers verwachtte, maar ze niet zag.

't Leger van von Boehn marcheerde verder. Na zich te Dendermonde gefotografeerd te laten hebben, zag men den generaal den 8e September te Oordegem, op den steenweg Brussel-Gent.

Zijn voorposten hadden te Quatrecht een gevecht met eenige bataljons vrijwilligers. De onzen hielden de overhand. Eenige Duitschers werden bij een hoeve begraven. Die terpjes trokken de aandacht. Men had zooveel van den oorlog gelezen, en nu scheen deze plotseling genaderd.

We herinneren ons nog enkele tooneeltjes, die we daar bijwoonden. Ik schreef er destijds 't volgende over :

"Een bejaarde boerenvrouw, wie 't verdriet op 't gerimpeld wezen lag, was stil genaderd.

"'t Is al gelijk wreed, alzoo zonder kiste in de aarde gestoken te worden", zei ze medelijdend. "En daar, en daar, en ginder liggen er ook."

Met haar knokelige, bruine hand wees ze de streek rond.

"Ja !" antwoordde ik, en om haar te beproeven, vervolgde ik, eenige platgebrande huizen aanduidend : "Dat is ook wreed, moederke !"

"Jaa't, jaa't", hernam ze, "stijf wreed ! ... Maar deze jonge gasten en al die andere..." - weer wees haar hand verschillende aardenheuveltjes aan - "Ze zijn dood, meneere... De dooden moeten in vrede rusten.

Ik en kan niet kwaad zijn op deze gesneuvelden, al waren het Duitschers. Maar op die ginder, ben ik kwaad." - En ze strekte haar hand uit in de richting van 't Duitsche legerkamp. - "Hier rusten dooden, en die moet men in vrede laten", herhaalde ze weer.

Zoo'n woord eert een volk, lezer. Men vertelde ons, dat de Duitschers een overste begroeven op den boomgaard van een hoeve en tot den boer zeiden :

"Wij zullen terugkeeren, om onzen officier te kisten, en gij zijt met uw boerderij en uw leven voor dit graf verantwoordelijk. Wee u, zoo het geschonden is !"

Zulke bedreigingen zijn overbodig. In België schendt men geen graven en voert men geen strijd tegen dooden.

Bij 't graf van den overste, dat we insgelijks bezochten, sprak een heertje oneerbiedige woorden, meenende heel dapper te zijn. Een groote, ruwe werkman hoorde dit en antwoordde : "Wel, mijnheertje, bij dezen dooden Duitscher zijt ge heel moedig, maar als er een levende Duitscher komt, zijt gij de eerste om te vluchten. De dooden laten wij met vrede."

Een man die zoo antwoordt, is niet laf en vlucht nooit de eerste."

Dergelijk gedrag is voor de gansche wereld een waardig antwoord op barbaarschheid.

België verdedigde zich heldhaftig. Ons leger, hoe klein het ook was, toonde zich zeer groot !

Wij hebben dezen oorlog niet gewenscht, we werden er in gesleurd. Ons verleden blijft smetteloos.

En 't oorlogsgeweld is er niet in geslaagd onze goede, stevige begrippen van zedelijkheid in ruwheid te versmooren.

De Duitsche gevangenen, de Duitsche gekwetsten werden naar de oorlogswetten behandeld, wetten, waaraan ons rijk trouw gehoorzaamt, gelijk het ook de traktaten steeds heeft opgevolgd.

En dat is het beste antwoord op Duitschland's beschuldigingen.

Daar stonden we nu bij Quatrecht en we keken den breeden straatweg op. Ginds aan het einde scheen 't al geheimzinnigheid. Verder immers nog was generaal von Boehn. Zou hij de hoofdstad van Oost-Vlaanderen bezetten ?

Te Gent verwachtte men het. Maar von Boehn zou een slimme trek spelen. Zijn weg leidde niet naar Gent ; zijn troepen moesten afbuigen naar 't Zuiden en waren zeer noodig in Frankrijk. Maar de generaal kon zijn leger wat bevoorraden. Hij ontbood burgemeester Braun naar zijn hoofdkwartier, te Oordegem.

De burgemeester zette vroeg uit, en met ongeduld verwachtte men wat de uitslag van dit bezoek zou zijn.

'k Herinner me nog ons ongeduld. Rond elf uur keerde de magistraat terug en dadelijk deed het nieuws de ronde : "De Duitschers komen niet".

Maar ze hadden daarvoor eischen gesteld.

De volgende voorwaarden werden de stad opgelegd en door haar aanvaard :

1e De te Oordegem gelegerde Duitschers zullen niet naar Gent komen.

2e De stad Gent zal geen oorlogsschatting moeten betalen.

3e Al de burgerwachten, nog in de stad verblijvende, zullen dadelijk de wapens afleveren.

4e Al de burgerwachten, die Gent verlaten hebben, mogen er, mits onderwerping aan voornoemde voorwaarden, terugkeeren.

5e Al de burgerwachten, die bewapend aangetroffen worden, zullen als vrijschutters aanzien en voor het hoofd geschoten worden.

6e De ontwapende burgerwachten zullen, onder de bevelen van den burgemeester, als politie dienst mogen doen.

7e De stad Gent zal aan de volgende opeischingen goed gevolg moeten geven : 10.000 liters benzine, 1.000 liters mineraal water, 150 duizend kilo haver, 100 rijwielen, 10 motorrijwielen, 25 autobanden, windels voor gekwetsten, watte, sublimaatpastillen, 100.000 sigaren. Alles te leveren Woensdagavond voor 6 uur, tezelfdertijd met den schietvoorraad en de geweren der burger-

wacht.

Dit alles moet aan de Duitsche legermacht van generaal von Boehn, te Beirlegem, waarheen zij zich begeeft, overhandigd worden. Deze legermacht zal vervolgens haar tocht Zuidwaarts naar Frankrijk voortzetten.

Op het gerucht, de de Duitschers zouden komen, was de burgerwacht ontbonden. Aan de "Sterre" had men zelfs groote voorraden naphta vernield. De verwarring was algemeen.

De Duitschers kwamen dus niet.

't Was niet moeilijk om te begrijpen, dat het wegblijven slechts een uitstel was.

Een voorval dreigde echter alles te bederven.

'k Herinner me nog, hoe ik met een vriend naar dezes woning ging. Pas waren we aan de deur, of de meid kwam half schreiend naar ons toegeloopen en riep tot haar meester :

"O, mijnheer, de Duitschers zullen de stad verbranden."

"Wat zegt ge daar !"

"Ja, ieder vertelt het."

En, inderdaad, er heerschte plots onrust te Gent. Weldra vernamen we wat er gebeurd was.

De burgemeester bevond zich nog geen uur in de stad, toen een auto met twee Duitschers binnenreed. Deze schenen verdwaald. In de Sint-Pieters-Nieuwstraat ontmoetten zij een Belgische auto-mitrailleuze, door drie man bezet.

Een der Duitschers greep zijn karabijn. De Belgen brachten hun machinegeweer in beweging. De Duitschers werden gewond. Een hunner stak de handen omhoog, ten teeken van overgave.

Gelukkig was het tooneel gezien door den Amerikaanschen konsul Van Hee, bij wiens woning het voorval plaats vond. Deze begreep onmiddellijk welke ernstige gevolgen daaruit voor Gent konden voortspruiten. Hij aarzelde geen oogenblik om te handelen, sprong in zijn auto en ging de burgemeester halen, om met hem naar von Boehn te rijden.

Gent had zich feitelijk overgegeven—al was 't door een burger geschied—, en nu deze aanval ! En dan de Duitsche opvattingen. Was het wonder, dat men aan Leuven dacht ?

Von Boehn kreeg eerst een geweldige bui van woede en dreigde Gent te straffen. Van Hee verklaarde het gebeurde, en bedaarde den bevelhebber.

Te Gent wachtte men intusschen ten tweede male in spanning op die dingen, die komen zouden.

Een weinig na 5 uur was de burgemeester ten stadhuize terug. Hij was zoo gelukkig te kunnen mededeelen, dat de gesloten overeenkomst, door het voorval, niet de minste verandering had ondergaan. Al de voorwaarden van het akkoord, des voormiddags bepaald, werden behouden. Alleen werd door den Duitschen bevelhebber bepaald, dat de gekwetste Duitsche soldaat niet als krijgsgevangen mocht beschouwd worden, doch geplaatst werd onder de bescherming der Vereenigde Staten, tot na zijn herstel. Daarna moest hem de vrijheid tot terugkeeren naar Duitschland gelaten worden.

Dadelijk na de komst van den burgemeester vergaderde de gemeenteraad. Breedvoerig gaf de burgemeester te dezer zitting verslag van beide onderhandelingen met den Duitschen bevelhebber.

Dadelijk deed men het noodige tot het verzamelen der door de Duitschers geëischte bevoorrading. Het zou met stadswagens naar de Duitsche troepen te Beirlegem gevoerd worden.

En intusschen marcheerde van Boehn verder, naar Frankrijk.

Alexander Powell, schrijver van het bekende boek "De oorlog in Vlaanderen", vertelt, hoe Gent den volgenden dag nog eens gevaar liep. Wij geven hem hier het woord :

"Bij het onderhandelen tusschen von Boehn en Van Hee met Braun, zei de Duitsche generaal dat zijn aandacht gevestigd was geworden op Amerikaansche dagbladartikelen, onderteekend door E. Alexander Powell, en waarin de wijze, waarop de Duitschers de burgerlijke bevolking behandelden, gekritikeerd werd. Hij had gaarne de schrijver gesproken en tot de Duitsche zienswijze bekeerd.

De heer Van Hee zei, dat Powell toevallig dien morgen te Gent was aangekomen.

Dadelijk verzocht von Boehn hem uit te noodigen tot een diner, in het groot-hoofdkwartier en leverde daartoe een vrijgeleide af.

"Den volgenden morgen", vertelt Powell, "begaven we ons op weg. Ik voerde zelf mijn auto. Wij hadden de grenzen van Gent nog niet overschreden, toen er al incidenten gebeurden.

In een straat, die op een werkliedenwijk uitgaf, stuitten we op een barreel, gevormd door een menigte van verscheidene duizenden, zeer opgewonden Vlamingen.

Boven een zee van dreigende armen, uitgestoken wandelstokken, woedende aangezichten, teekenden zich twee Duitsche soldaten af, die, met 't geweer op den rug, op werkpaarden zaten, welke blijkbaar in der haast uit een wagen gespannen waren.

Als hun ongelukkige kameraden van den vorigen dag, waren ze, bij ongeluk, in de stad terecht gekomen.

Op het oogenblik dat wij naderden, bestookt de menigte hen.

Een kreet van mijn hoorn opent ons een pad, en ik richt mijn automobiel naar de zeer bevreesde Duitschers.

"Vlug", zegt Van Hee in 't Duitsch, "springt van uw paarden, komt in de auto, verbergt uw geweren, neemt uw helmen af en druk u op den bodem van de auto."

De menigte, die haar prooi ontsnappen zag, drong zich met dreigend geroep rond ons op. De zaken schenen een leelijken keer te zullen nemen. Van Hee sprong op de zitplaats.

"Ik ben de Amerikaansche konsul !" riep hij. "Deze mannen staan onder mijn bescherming. Gij zijt burgers, die soldaten in uniform aanvallen. Als er hun leed geschiedt, zal uw stad onder uw oogen afbranden."

Op dit oogenblik ruimde een Belg, van hooge gestalte, zich met zijn schouders een weg door de menigte en, op de voettrede springend, richtte hij zijn revolver

op de Duitschers, die in de auto neergehurkt zaten. Vlug wendde Thompson (de fotograaf, die mij vergezelde) het wapen af ; ik zette de auto in beweging. Onze groote auto stormde vooruit, de menigte uiteendrijvend.

Ieder was den dans ontsprongen, maar vooral de stad Gent, die door geen macht ter wereld aan het Duitsche vonnis zou ontsnapt zijn, indien deze twee soldaten door burgers gedood waren geworden. Dat verklaarde generaal von Boehn mij zelf.

Op dit tragisch tooneel volgde er een kluchtig.

Toen we Sottegem binnenvlogen, zagen we een pyramide van valiezen en reiszakken. Op den top wapperde een reusachtige Amerikaansche vlag. Wij stopten. Onmiddellijk volgde een concert van uitroepingen in alle dialekten, die in Amerika gesproken worden. Een menigte Amerikanen verscheen uit een naburige herberg.

We vonden hier ook een afdeeling van het legertoeristen, die bij 't begin der vijandelijkheden naar de kust snelde en Europa met zijn verdoolde bagage bezaaide.

Deze afdeeling was door den inval te Brussel geblokkeerd geweest, en, den hongersnood vreezend, besloot ze toen op twee boerenwagens naar Oostende te rijden.

De voerlui vernamen te Sottegem den opmarsch der Duitschers, weigerden dan verder te trekken en zetten hun passagiers met al hun goed zonder de minste plechtigheid op de markt neer. De Amerikanen vertoefden daar nu reeds een dag en een nacht, en begonnen de groote plaats van het zeer kleine stadje als hun bepaald verblijf te beschouwen.

Van Hee en ik slaagden er eindelijk—dus niet zonder moeite—in, twee boerenkarren te ontdekken, om deze personen naar Gent te voeren. De slimme boeren vroegen slechts een bescheiden som van 400 frank, en kregen die dan ook.

En het gezelschap vertrok op en tusschen de bagage en onder de plooien der Amerikaansche vlag. En ze zongen luidkeels : "We'll never go there any more". (Daar gaan we nooit meer heen.)"

Powell vertelt dan zijn gesprek met generaal von Boehn, dat wij hiervoren reeds aanhaalden.

De generaal was dus al voorbij Sottegem. Zooals we zeiden, leidde zijn weg immers naar Frankrijk.

Te Gent zag men nu voor eenige winkels een papieren band verschijnen, met de woorden :

"Leve onze burgemeester".

Die handelswijze was naïef.

En 't griefde vele burgers, dat er zoo blijdschap werd betuigd over een verdag, dat toch feitelijk vernederend was voor de stad der Artevelden. Men haalde weer de geschiedenis aan.

Zeker, Gent "moest" die voorwaarden aannemen, maar men had het in stilte, in gelatenheid kunnen doen.

Andere moeilijkheden volgden. Had de burgemeester—zoo vroeg men zich af—het recht, den Duitschen bevelhebber bekend te maken, dat er geen troepen in zijn stad waren, waardoor hij generaal von Boehn's opmarsch vergemakkelijkte ?

Had hij 't recht in de ontwapening der burgerwacht toe te stemmen ? De wapens werden althans niet ingeleverd, en von Boehn, die inmiddels vertrokken was, protesteerde niet.

Groote verwarring was er in de burgerwacht ontstaan. Sommige manschappen hadden reeds—op raad van oversten, beweert men—hun uniform verbrand of in 't water geworpen ; anderen waren weggetrokken. En nu moest het korps opnieuw dienst doen, vooral tusschen Brugge en Gent.

Er rees aldus een geschil op tusschen de militaire en stedelijke overheid, dat echter alras bijgelegd werd, en zoo leefde Gent weer tamelijk rustig voort. De stad werd meer en meer een toevluchtsoord voor duizenden vluchtelingen van Mechelen, Leuven, Dendermonde en weldra ook van Aalst.

Ik heb er treinen met bannelingen zien aankomen, waarbij ontroering u aangreep ; goederenwagens, soms volgepropt met gebrekkigen, met weeskinderen, met zieken, de bestedelingen van godshuizen en liefdadigheidsgestichten. En toen heeft Gent heerlijke naastenliefde betoond.

Maar de stroom werd te geweldig. Men beraamde middelen om vele bannelingen over Oostende naar Engeland te zenden.

Groot-Britanje begon zich reeds over onze bevolking te ontfermen. Een komiteit was gevormd, het "Anglo-Belgian Relief Fund".

We zullen hiervan meer hooren, als we de groote vlucht van Oktober beschrijven.

We zagen voortdurend de Duitsche legers door ons land trekken.

"Nach Paris !" klonk de kreet der overweldigers.

Naar Frankrijk leidde de weg.

Ons leger bleef in de veste van Antwerpen en zou weldra zijn tweeden, zijn grooten uitval doen. Maar, om het belang hiervan te begrijpen en het verder vervolg van de krijgsbedrijven ordelijk te verhalen, is het noodig, dat wij eerst die machtige legers volgen op hun weg naar 't Zuiden.

Wordt vervolgd

Vooruitzichten in 2026

Enkele data van herdenkingen, plechtigheden en/of manifestaties in 2026 tenzij aanpassing van data :

1. Zondag 02 augustus 2026
   91ste Nationale Hulde aan Zijne Majesteit Koning Albert I en de Helden van de IJzer aan het Westfront te Nieuwpoort

2. Donderdag 22 oktober 2026
   Herdenking gesneuvelde RAF-piloten bij het 17-oktober bos te Lauwe

3. Zondag 01 november 2026
   Jaarlijkse herdenking van de overledenen te Kortrijk

4. Dinsdag 10 november 2026
   Herdenking B.N.P.-Fortis aan het monument van Fortisbank te Kortrijk

5. Woensdag 11 november 2026
   Herdenking wapenstilstand te Kortrijk

6. Zondag 15 november 2026
   Koningsdag te Kortrijk

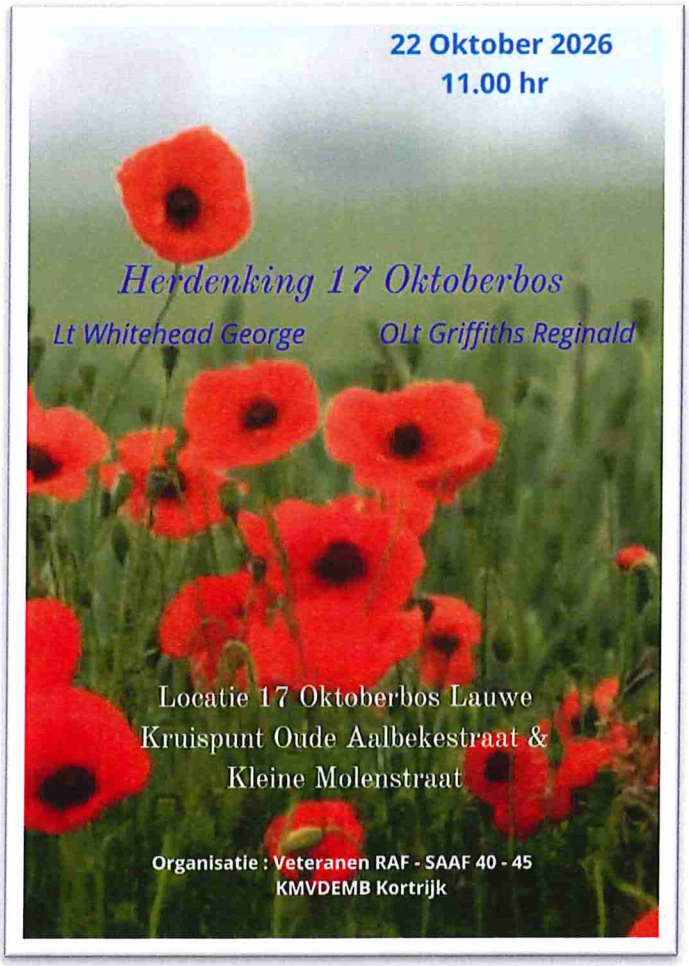

KONINKLIJKE EN MENSLIEVENDE VERENIGING DER

DRAGERS van ERETEKENS en MEDAILLES van BELGIË

VOOR DADEN VAN MOED, ZELFOPOFFERING EN VAN MENSLIEVENDHEID

ONDER DE HOGE BESCHERMING VAN Z.M. DE KONING
EN HET EREVOORZITTERSCHAP VAN DE H. BURGEMEESTER VAN BRUSSEL
VADERLANDSE VERENIGING
zonder winstgevend doel
Gesticht te Brussel op 3 december 1865 – Koninklijk Erkend op 2 juli 1883.

Nationaal ondervoorzitter & Provinciaal voorzitter Oost-Vlaanderen : ASSELMAN Yves
Kanselier Provinciale Oost-Vlaanderen : VERHELLE Kurt, Kapel ter Bede 28 te 8500 KORTRIJK
+32 486 72 19 86 - verhelle.polfliet@gmail.com

PROVINCIAAL BESTUUR OOST-VLAANDEREN 01-03-2026

VOORZITTER
Dhr. Yves ASSELMAN
Hazelaardreef 40
9820 MERELBEKE
GSM : 0475 74 40 00
E-mail: yves.asselman@police.belgium.eu

SECRETARIS
Mvr. Selina VANPACHTENBEKE
Boterbloemstraat 8
8780 OOSTROZEBEKE
GSM : 0495 78 20 35
E-mail: selina.vanpachtenbeke@police.belgium.eu

PENNINGMEESTER
Dhr. Jean-Pierre DE PELSMACKER
Dr. J. Vercouilliestraat 6 A
9090 MELLE
GSM : 0495 21 19 34
E-mail: operaties.5418@belgacom.net

KANSELIER - VERSLAGGEVER
Dhr. Kurt VERHELLE
Kapel ter Bede 28
8500 KORTRIJK
GSM : 0486 72 19 86
E-mail: verhelle.polfliet@gmail.com

VAANDELDRAGER
Dhr. Kristof BAUWENS
François Spaestraat 28
9090 MELLE
GSM : 0477 80 68 02
E-Mail :

COMMISSARIS
Dhr. Ward ROTTIERS
Kerkstraat 48
9830 SINT-MARTEMS-LATEM
GSM : 0474 81 22 55
E-mail : ward.rottiers@hotmail.com

Provinciale Oost-Vlaanderen
Afdeling Merelbeke-Melle

LIDGELD 2026

De betaalde lidkaarten werden reeds verdeeld aan de leden.
Indien het vakje een groene klever bevat, gelieve uw bijdrage van 14 Euro onverwijld te willen storten op rekeningnummer : BE14 0000 4913 8883

Indien hier groene klever - dringend uw lidgeld betalen - 14,00 Euro op rekeningnummer : BE14 0000 4913 8883

Indien u het krantje liever per mail 💻 ontvangt, geef dan uw mailadres door.

Dit bespaart ons druk- & portkosten.

Ook krijgt u het krantje sneller (in pdf.) met kleurfoto's.

Of wens je toch liever de gedrukte versie 🕮 (zwart-wit) ?

Laat het ons weten en we sturen het krantje op.

Provinciaal Kanselier Oost-Vlaanderen/Verslaggever:
Kurt VERHELLE
Kapel ter Bede, 28
B-8500 KORTRIJK
verhelle.polfliet@gmail.com

Provinciale Oost-Vlaanderen
Afdeling Merelbeke-Melle

Beste lezer,

sinds september 2017 zijn we blijven groeien en ons verder blijven ontwikkelen, ook op het vlak van moderne technologie. Daarom willen we voortaan ook de digitale weg inslaan, zodat we u nog sneller en gemakkelijker op de hoogte kunnen houden van nieuws, activiteiten en andere informatie.

We kijken ernaar uit om ook via deze weg met u in contact te blijven.

Ook de Regionale Kortrijk beschikt over een website :

http://www.kmvdembkortrijk.be

waar volgende punten aan bod komen in de tab, **Menu**, met onder andere:

Home – Historiek – Nationaal – Bestuur – Krantje – Eretekens –
Eretekens dragen – Agenda – Foto's – Hoe lid worden – Links – Contact

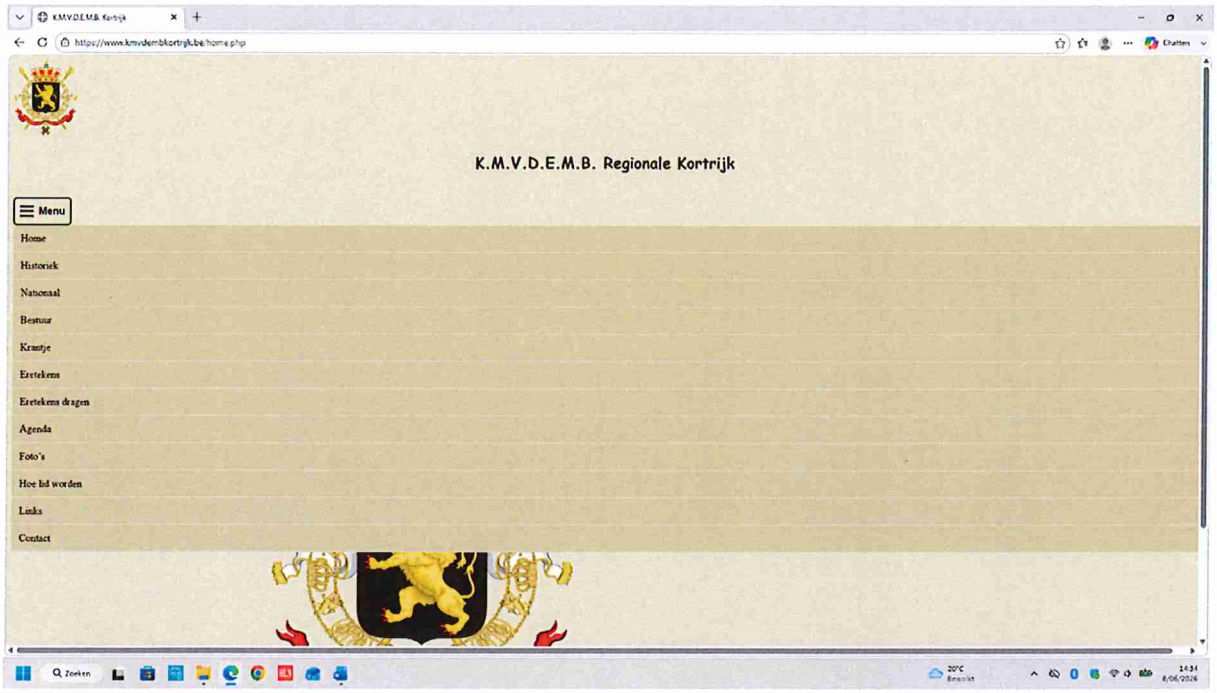

De digitale versies van het Krantje in kleur (pdf.bestand), is terug te vinden onder de Tab :

Krantje

Zo u weet heeft van bepaalde herdenkingen, manifestaties of plechtigheden zijn (kranten)artikels en foto's welkom.

Ook data van toekomstige plechtigheden kunnen we in het krantje opnemen.

Wil je graag een artikel in het krantje laten verschijnen ?
Stuur het dan gerust naar mij op.

Per post : Kurt VERHELLE
Kapel ter Bede, 28
B-8500 KORTRIJK

Per e-mail : verhelle.polfliet@gmail.com

Nog te verschijnen krantjes in 2026 :

Krantje N° 118 - 4de kw. 2026 (oktober - november - december)